

تعریف روشنفکر بطور خلاصه!!!

مدتهاست که می‌شنویم که روشنفکران چنین کردند و چنان کردند. روشنفکران رهبر جامعه هستند. روشنفکران اگر نباشند، ملت‌ها خروشان در گل گیر میکنند. و آنقدر روشنفکر چپی و راستی و بالائی و پائینی به خورد ما ملت داده‌اند و میدهند که واقعا به انسان حالت تهوع دست میدهد و ترجیح میدهد که در کورفکری بماند تا خود را از این جماعت بداند و آن قیافه‌های شش در هشتی را بگیرد!!

ولی واقعا روشنفکران چه کسانی هستند و چه خصوصیتی دارند که ما مردم عام نیستیم و آن مشخصات را نداریم؟؟؟

آیا آنها شاخ دارند که ما نداریم؟؟
نه، شاخ ندارند ولی بسیاریشان ریش بزی دارند!!!! البته آنهایشان که کوسه نیستند.

آیا آنها چون ما مردم عامه به زبان فارسی حرف می‌زنند؟؟؟ البته در ظاهر ولی در حقیقت با زبان غیر سخن می‌گویند، بطوری که هیچکس واقعا نفهمد که چه گفته‌اند و چه منظوری از بیاناتشان داشته‌اند.

پس حال چگونه میشود یک روشنفکر را تعریف نمود؟؟؟

روشنفکر به کسانی گفته میشود که فکر میکنند از باقی مردم بیشتر کتاب و روزنامه خوانده‌اند و بیشتر از مردم میدانند و باز هم فکر میکنند که راه حل مشکلات جامعه در جیب آنان است. اما از مهمترین و شاخصترین خصوصیات روشنفکران همانا قابلیت تغییر ماهیت آنان بر حسب زمان و مکان است که برای بسیاری از مردم عادی بسیار مشکل و حتی غیرممکن است. بعنوان مثال، یک روشنفکر در زمان مصدق حتماً عضو جبهه ملی بود، بعد رفیق حزب توده شد، پس از آنکه حنای آنان قدری کمرنگ شد در زمان قدرت مندی شاهنشاهی ایران عضو ادارات و وزارتخانه‌ها و نماینده مجلس شد، و آنگاه که خمینی سوار بر خر مراد وارد ایران شد به ناگهان به یاد نماز و روزه افتاد و شعار "استقلال - آزادی - جمهوری اسلامی اش" و الله و اکبرهای شبانه‌اش گوش فلک را کر میکرد و به جز خط امامش به چیزی رضایت نمیداد. حالا امروز هم که چون پیروزی ملت ایران در شرف تکوین است، میبینیم که عجباً، باز همان روشنفکران بنا بر اقتضای ماهیت تغییر پذیریشان سر و دست میشکنند تا به گونه‌ای آنان را به زندان بیاورند و یا به هر صورتی خود را به خارج می‌رسانند که تا دیر نشده خود را در صف اپوزیسیون قرار دهند.

پس نتیجه اخلاقی آنست که به عبارت ساده و خودمانی، روشنفکران ما مردمی هستند فرصت طلب، بدون هیچگونه حس و احساس میهن پرستی و مردم خواهی و وفاداری، و فقط در پی موقعیت برای کسب جاه و مقام و قدرت هستند، آنهم در کمال وقاحت و بیشرمی. چیزی کم و بیش مانند مارمولک.

هم میهن به دور و برت نگاهی کن!!!
در نشریات، رادیوها، تلویزیونها، و جوامع مختلف ببینید که چه ساده میشود روشنفکران را تشخیص داد!!!

و در آخر بمانند همان روشنفکران به یاد شعری افتادم که مصداق و شعار روشنفکران ماست، که گوید:

به برد مال مسلمان و چو مالش به برند
بانگ و فریاد برآرد که: مسلمانی نیست؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

با امید پیروزی کورفکران با اصول بر روشنفکران بی اصول و خودفروش.
پاینده ایران